

Exposicions | Oriol Fontdevila

Art busca centre

Bòlit, el Centre d'Art Contemporani de Girona, iniciava la seva programació el 10 d'octubre passat, amb una exposició on Santi Cirugeda, Jordi Mitjà, Michelle Teran i Derivat no només mostren un seguit de procediments i tàctiques d'intervenció per a l'agenciament d'espais crítics, sinó que tant la selecció dels mateixos artistes així com l'exposició dels projectes també es pot considerar que respon a la voluntat d'articular una declaració de principis per al mateix centre d'art.

L'exposició, espargida entre diferents espais de Girona, ens informa també sobre el punt de partida: Bòlit, de la mateixa manera que ho ha fet encara més recentment el centre d'art de Vic, és un centre de darrera fornada que inicia la seva activitat sense disposar d'un espai físic propi. En el cas de Vic, la programació que es desenvolupa des de principis de novembre rep el nom comú d'*En procés*. En el cas de Girona, amb una significació similar però amb més èmfasi en el fet arquitectònic, el nom és *En construcció*.

Dos anys al sostre

El *Niu*, de Santiago Cirugeda, un contenidor d'obres recobert de matèria vegetal, coronarà al llarg dels pròxims dos anys la teulada de la Sala de la Rambla: el seu interior es destina a acollir temporalment els primers espais de laboratori per a la

producció de projectes, mentre que amb l'aparença exterior s'aconsegueix inserir hàbilment una primera presència del centre a la postal de la ciutat. A la sala d'exposicions, un recorregut per les darreres intervencions de Cirugeda mostra també els procediments que ha emprat aquest arquitecte a l'hora de posar en relació la construcció amb les carències socials, així com el treball en xarxa que ha articular amb diferents

col·lectius i organitzacions al llarg dels darrers anys.

L'exposició continua amb el projecte de Jordi Mitjà, *Espai Diògenes*, el qual indaga a l'entorn d'un cas particular de megalomania que es va formalitzar a través del reciclatge i, una vegada més, la utilització de materials silvestres: es tracta dels jardins, que Josep Pujula va construir en un bosc d'Argelaguer al llarg de mes de trenta

'Niu', obra de Santiago Cirugeda, està situada sobre la Sala de la Rambla, a Girona, un dels espais que utilitzarà el Bòlit mentre no tingui edifici propi

En construcció
Receptes des de la carència, la ubiqüitat i l'excés

Santiago Cirugeda, Jordi Mitjà, Michelle Teran, Derivat
Sala de la Rambla
Rambla de la Llibertat, 1. Girona

Capella de Sant Nicolau
Plaça de Santa Llúcia, 1. Girona
Fins a l'11 de gener

anys, afectats actualment de desmantellament i, òbviament, resten al marge de les guies oficials de la Garrotxa.

Abusos en el preu de l'habitatge

De l'excés també tracta Derivat, amb el seu joc interactiu a l'entorn dels abusos en el preu de l'habitatge i, finalment, amb el projecte de Michelle Teran assistim a l'activació d'un seguit d'estratègies que subverteixen els sistemes de control i la videovigilància d'edificis de diferents ciutats, amb la finalitat de generar d'altres narratives per a la representació social i la comprensió dels espais de l'hàbitat.

L'espai arquitectònic s'aborda, en tots els casos, com un element del paisatge social, com un agent actiu en la definició dels hàbits i les conductes. I, així mateix, com a representació, pot interpretar-se com un indicador dels excessos i de les mancances que, en el cas de Bòlit, aquestes últimes es corresponen amb la situació actual del centre. *

LAMAÇA DEL'ART

ANTONI RIBAS TUR

El preus retrocedeixen en el temps

Cautela i constricció. Vénen temps difícils. Segons *Artprice*, els resultats de les subhastes d'art impressionista i modern celebrades a Nova York serviran de baròmetre global del mercat, i es preveu que d'ara fins al 2010 els preus baixin entre un 30% i un 40%. El mercat tornarà, doncs, als nivells del 2003 i el 2004. Després de tres anys feliços, han arribat la cautela i la reducció de preus. Aquesta correcció ja es va poder observar a la subhasta d'art contemporani que Sotheby's va celebrar dimarts, també a Nova York, els resultats de la qual remetien, segons els responsables de la casa, als nivells de la tardor del 2006. L'obra més cotitzada, va ser adjudicada per 17 milions: *Archisponge (Re11)*, d'Yves

Klein. Malgrat que no va fer el rècord de l'artista –el manté l'obra *MG 9*, venuda al maig per 18,8 milions–, va quedar força al davant de les altres dues obres més destacades, *Les alegries del captaire*, de Philip Guston, que amb 8,1 milions va assolir el rècord de l'artista, i *Interior amb paret roja*, de Roy Liechestein, que en va aconseguir 5,6 milions.

Yves Klein i Gerhard Richter.

L'obra d'Yves Klein, en la línia de l'obra de Lucio Fontana venuda a Christie's el mes passat, és un dels *Relleus esponja* –la sèrie a què pertany– més destacats.

A Christie's, que va celebrar la subhasta dimecres, els resultats van ser desiguals. *Estudi per a un autoretrat*, de Francis

La més cotitzada

YVES KLEIN

Archisponge (Re11), 1960
200 x 165 cm. Esponges naturals i pigment sec blau en resina sintètica sobre fusta
Preu final: **17.064.062 euros**

Bacon, que havia estat estimada en 31,9 milions, va ser desada, i, finalment, les obres més cotitzades van ser *Pintura abstracta (710)*, de Gerhard Richter, que va ser adjudicada per 11,8 milions, i *Sense títol (Boxejador)*, de Jean-Michel Basquiat, que en va aconseguir 10,8.

Art català i espanyol a Londres.

I, finalment, a la subhasta d'art europeu que Sotheby's va celebrar el mateix dia, en què sortia a la venda una selecció d'obres catalanes i espanyoles, *Abans del bany*, de Sorolla, va ser l'obra més cara, amb un preu final de 2 milions d'euros. *Lolita, dona amb xal blau*, de Zuloaga, va ser venut per 422.000 euros, i *Bodegó amb flors*, d'Anglada Camarasa, per 351.000 euros.*